Redactiunea, Administratiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următórele Birouri de anunciuri:
în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneber*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Prețul inserțiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administratiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 131. Brașov, Luni-Marți, 13 (25) Iunie 1895.

Tactică unguréscă.

Brașov, 12 Iunie v. 1895

Afacerea cu nunciul Agliardi încă n'a încetat de-a servi în mâna opozițiunei maghiare ca o puternică armă pentru de-a lovi în Banffy și în soții sei dela guvern.

Tótă lumea a rĕmas uimită de modul neașteptat, cum s'a resolvat conflictul iscat în acéstă cestiune între Banffy și Kalnoky. Se credea atuncĭ, că prin retragerea lui Kalnoky, care era taxată de pressa maghiară însa-și ca un strălucit succes al ministrului președinte Banffy, afacerea va fi aplanată.

Cei ce au credut acésta însĕ s'au înșelat. Apetitul vine mâncând și, décă li-a succes Maghiarilor, cum se susține, de-a trânti pe Kalnoky față cu un Banffy, pentru-ce sĕ nu le succédă óre de a stórce ceva și mai mult, continuând de-a se arăta nemulțumiți și de-a striga mereu, până când li-se vor împlini tóte dorințele?

Acésta este politica Maghiarilor și de aceea e ușor de înțeles, pentru ce oposiția maghiară continuă și astădĭ de-a presenta afacerea Agliardi ca o afacere cât se póte de compromițĕtóre pentru „națiune“; peste retragerea lui Kalnoky oposiția trece la ordinea dilei și continuă de-a pretinde „satisfacțiune“.

In ce privesce învinuirile oposițiunei la adresa lui Banffy, că acesta a umblat cu minciunĭ și că prin acésta a compromis ambiția „națiunei“, ele sunt, ce-i drept, fórte întemeiate. Banffy a procedat în cestiunea Agliardi într'un mod atât de viclén și nedemn tot-odată, încât abia și-ar mai puté afla părechiă.

După ce el însu-și a invitat pe nunciul Agliardi sĕ vină în Ungaria, după ce întréga pressă guvernamentală își esprimà bucuria pentru venirea lui, lăudându-i prin articulĭ de fond tactica și precauțiunea, Banffy pe de altă parte, fără de-a fi fost silit prin nicĭ o împrejurare, îl denunță contelui Kalnoky, că s'ar fi amestecat în afacerile interne ale țĕrei, cerêndu-i tot-odată, ca sĕ-i trimită textul pentru un rĕspuns la o „eventuală“ interpelațiune, ce 'i s'ar face în causa acéstă.

Kalnoky i-a comunicat, că el nu póte da rĕspuns la o interpelare, ce încă nu s'a făcut, dér décă nunciul a eșit din cercul sĕu de competență și s'a amestecat în afacerile interne ale țĕrei, el e gata de a face reclamațiunĭ la Roma. Peste câte-va dile Banffy cerù din nou textul rĕspunsului la necunoscuta interpelare și facerea reclamațiunilor la Roma. Atuncĭ Kalnoky a rĕspuns, că el reclamațiunĭ la Roma nu póte face, deórece nu cunósce încă faptele, prin carĭ Agliardi ar fi eșit din cercul sĕu de competență. Cerù décĭ lămurirĭ, pe carĭ însĕ Banffy nu 'i le-a dat.

Intr'aceea deputatul guvernamental Terényi a și făcut „eventuala“ interpelare, ce fusese dinainte prevĕdută, ér Banffy a rĕspuns imediat, afirmând, că în afacerea Agliardi s'a și trimis o notă oficiósă la Roma, arătând tot-odată și cuprinsul notei trimise.

Curênd după asta Kalnoky a dimisionat, dând tot-odată publicitățiĭ faptul, că Banffy a mințit în cameră, deórece nu s'a trimis la Roma nicĭ o notă.

Acésta este o rușine și un blamagiu, de care numai un Banffy póte fi capabil. Nu e nicĭ o mirare dér, décă oposiția continuă de-a folosi acéstă armă în contra ministrului-președinte unguresc, care a fost „prins cu mâța 'n sac“ într'un mod atât de rușinos.

Afacerea însĕ nu se oprесce aicĭ. După ce însu-șĭ ministrul-președinte a declarat în parlament, că nunciul a eșit din cercul sĕu de competență și s'a amestecat în afacerile interne ale țĕrei, urma de sine, ca Banffy séu sĕ se dea din nou de minciună recunoscênd, că declarațiunile lui din cameră despre Agliardi au fost numai o născocire, lipsite de orĭ-ce adevĕr, séu sĕ céră o satisfacție prin depărtarea lui Agliardi.

Nu s'a făcut însĕ nicĭ una, nicĭ alta. Lui Banffy îi va fi rușine de-a arăta, că cele susținute de el în cameră despre Agliardi au fost simple minciunĭ, ér pe basa minciunilor se'nțelege de sine, că satisfacție față cu nunciul n'a putut dobêndi. La Roma, cum se vede, a întimpinat Banffy mult mai marĭ greutățĭ față de Agliardi, decât la Viena față cu Kalnoky, deóre-ce Agliardi stă la postul sĕu și tóte nisuințele maghiare, de a-l delătura, au rĕmas fără succes.

Se aștepta, ca în delegațiunĭ sĕ se resusciteze afacerea acésta, dér s'a trecut peste ea fără de-a face nicĭ o amintire. Oposiția a devenit prin acésta și mai înverșunată și, prin pressă, țipă acum după „satisfacțiune“.

Acum vadă Banffy ce va face. Scopul e, ca el sĕ stórcă favorurĭ pentru interesele „națiunei“, ér tactica, de care se folosesc Maghiarii în acest scop, trebue sĕ recunóscem, că e practică și norocósă tot-odată. Esemplul lor ar trebui bine studiat, pentru ca sĕ învețe și alții, de-a nu se mulțumi cu puțin, orĭ chiar numai cu câte-un os de ros.

CRONICA POLITICĂ.

— 12 (24) Iunie.

In ședința dela 22 Iunie a **delegațiunei austriace** s'a discutat starea internă a Austriei. Cea mai importantă a fost vorbirea delegatului *Herold* (Ceh-tînĕr). Discursul lui Herold a făcut efect fórte bun și Hohenwart, Zalesky, contele Badeni și contele Dipauli au grăbit sĕ felicite pe orator Din discursurile Cehilor tinerĭ și ale Slovenilor apar cu deosebire douĕ lucrurĭ: Mai întâiu ei au dat espresiă posibilitățiĭ de-a *sprigini* atât guvernul actual provisor din Austria, cât și viitorul guvern definitiv pe lângă anumite condițiunĭ, contra liberalilor-naționalĭ germanĭ, carĭ trec în oposiție. Al doilea, ei s'au pronunțat cu mult mai puțin dușmănos față de tripla alianță, decum au făcut păn' acum. Ei au declarat ce-i drept și de rêndul acesta, că nu sunt amicii triplei alianțe, fiind-că actuala politică internă a Austriei, care nu-i favorabilă pentru interesele Slavilor din monarchiă, este consecența politicei esterne basată pe tripla alianță. Cu tóte acestea însĕ ei n'au urgitat desfacerea alianței și aproprierea de Rusia, cum au făcut'o în anii precedențĭ. Interesant a fost discursul lui Bianchini, delegat croat, care își începù discursul în limba slovenă, apoi în limba germană, dând în general un program federalistic și a organisărei monarchiei „maghiare-slovene-austriace“. Delegatul ceh *Paçak* vorbi despre o monarchiă „austro-sloveno-maghiaro-cehă.“

*

Diarul din Viena *„Parlamentär“* într'un articol de fond condamnând **politica volnică de limbă a Maghiarilor** dice în introducere următórele: „Maghiarii tind din tóte puterile sistematice, de-a pune cuțitul la gâtul tuturor naționalităților nemaghiare. De anĭ de dile esistă în Ungaria o lege siluitóre de limba maghiară, care după intențiunile urzitorilor ei are menirea de-a desnaționalisa deja în anii cei mai fragedĭ în mod volnic pe Slavii, Germanii și *Românii* de sub coróna Sf. Ștefan. Copiii slavĭ, germanĭ și românĭ trebue sĕ îmbrace cisme împintenate și limba „cultă“ maghiară trebue sĕ se cânte și sĕ sune singură ca limbă a statului dela Leitha până la Carpațĭ, dela Krivan până la Dunăre. Orĭ-cine póte înțelege, că naționalitățile, adênc indignate în internul lor, reageză puternic contra acestui proces volnic de asimilare. Slavii, Germanii și Românii vĕd instinctiv în legea de limbă un pericol pentru esistința

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

O IDILĂ.

In dilele acestea a apărut în editura *F. Didot* în Paris un op interesant întitulat: *„Une Idylle sous Napoleon I“*. Autorul lui este cunoscutul scriitor american Albert Politzer.

Eroul acestei idile este prințul Eugen de *Beauharnais*, fiul vitreg al marelui Napoleon. Eugen este una din cele mai simpatice și ideale figurĭ de pe timpul primului imperiu, întocmai ca și tatăl sĕu, generalul Beauharnais și primul soț al împĕrătesei Iosefina, un comandant genial, care „salvase onórea Franciei“, după cum atestară în scris republicanii dela putere, și care cu tóte aceste a fost ghilotinat.

Impĕratul Napoleon punea mare preț pe caracterul și calitățile frumóse ale fiului sĕu adoptiv, și-l iubia din adêncul inimei sale. Il făcù principe de Francia, îl ridicà la demnitatea de vice-rege al Italiei, și atuncĭ când împĕratul nu avea nicĭ o speranță, într'un moștenitor direct legitim, îl designase de moștenitor al corónei romane. Napoleon cu tóte acestea nu-șĭ ascundea naturelul sĕu tiranic nicĭ chiar față de membrii familiei sale, dela carĭ cerea ascultare necondiționată. Așa era și față de prințul Eugen, chiar și în viața sa privată, după cum ne arată romanul acesta.

Intr'o di i ordonà împĕratul sĕ se căsĕtorésca — întocmai ca și când i-ar fi dat un ordin militar.

Nobilul prinț Eugen trăia în fericire ocupat cu afacerile tînĕrului regat, când într'o di primì o scrisóre importantă din München dela Napoleon. Impĕratul împărtășea fiului sĕu vitreg, în scurte cuvinte, că a „arangiat“ căsĕtoria acestuia cu principesa Augusta de Bavaria; legătura acésta iminentă este deja și publicată, Napoleon adăogà, că a primit visita principesei și a aflat'o frumușică. El îi trimite și portretul ei, dér trebue sĕ observe, că originalul e cu mult mai plăcut, ca portretul. Și douĕ dile mai târdiu primì o altă scrisóre dela Napoleon, în care îi poruncea lui Eugen, în mod laconic și în terminĭ delica[illegible], dér [illegible]gic, sĕ vină imediat la München, [illegible]nde avea sĕ se facă căsĕtoria fără amânare.

Ișĭ póte cineva închipui, ce sentimente mixte au provocat aceste epistole dictatorice în inima prințului Eugen, care era orĭ-ce, numai marionetă nu. El sĕ ia în căsĕtoriă o princesă, de numele căreia nicĭ nu audise, care îi era cu totul necunoscută, și al cărei portret nu-i plăcea de loc. Informațiunĭ culese în grabă îi mai desvĕluiră afară de aceea, că princesa iubesce pe vĕrul ei principele Carol de Baden și că între curțile de Bavaria și Baden încă de multă vreme se plănuise o legătură între aceștĭ tinerĭ. Firesce, că în München nu îndrăsnise nimenea sĕ dea un rĕspuns negativ lui Napoleon, când acesta cerù mâna principesei pentru fiul sĕu vitreg; ba chiar se simțiră fericițĭ sĕ între în legătură de rudenie cu gloriosul imperator, al cărui puternic cuvênt era decisiv în Europa. Dér în Eugen totul se împotrivea față de acest proiect de căsĕtoriă: inima și capul, sentimentul și rațiunea. Sĕ ia în căsĕtorie o femeiă pe care nu o iubia și care nicĭ măcar nu-i plăcea, și afară de aceea o femeiă, care iubesce pe altul. Ce perspectivă durerósă i-se desfășura înaintea privirilor sale! Ce încercare grea pentru un tênĕr de sentiment și de caracter, care totdéuna arătase un spirit de independență.

Dér împĕratul ordonà, aicĭ nu mai încăpea nicĭ o împotrivire. La ce ar fi și folosit! Afară de aceea afacerea acésta devenise publică, dér mai mult, ca căsĕtoria acésta fatală îl îngrijea ideia, de a încrucișa planurile tatălui sĕu adoptiv. Astfel ascultà de cele scrise în epistolă și supunêndu-se sorții, plecà la München. Ba el se conformà și dorinței lui Napoleon și lăsà sĕ i-se radă mustățile, carĭ în timpul acela valorau ca semn revoluționar și de care se temea împĕratul, că va puté sĕ facă o neplăcută impresiune asupra principesei. Principele fără mustață așa déră se presentà; și principesa ascultà de „argumentele diplomatice“ și astfel câte-va dile mai târdiu se celebrà căsĕtoria tinerei părechĭ.

Tótă lumea ișĭ dicea: încă o căsĕtorie, cu care cruda politică a sfărîmat inimĭ și a călcat în picióre cele mai delicate sentimente.

Dér se întêmplà cu totul alt-ceva. Tinerii căsĕtorițĭ, carĭ au fost legațĭ unul de altul în mod atât de ciudat, fură în curênd cuprinșĭ de o simpatiă reciprocă, și în mijlocul dramei napoleonide cu victoriile sale amețitóre și cu luptele sale sângeróse,

lor națională și necontenit ridică proteset contra acestei mĕsurĭ inscenate de-o ură de rassă brutală“.

*

Diarul frances „*Gaulois*“ afirmă a sci din isvor sigur, că în 1892 s'a încheiat **între Francia și Rusia o convențiune militară defensivă.** In convențiune ar fi precis stipulat, că în casul déca Franciar ar fi atacată din partea Germaniei, sĕu Rusia din partea Germaniei orĭ Austriei, ambele puterĭ contrahente sunt îndatorate de a-șĭ pune împrumutat la disposiția 300.000 soldațĭ.

*

Din Sofia se anunță, că guvernul bulgar a primit rĕspuns dela guvernul rusesc că **deputațiunea bulgară**, care avea sĕ depună cunună pe mormêntul Țarului Alexandru III, *nu va fi primită.*

*

Cu data de 22 Iunie se telegrafiéză din *Kusztendsil*, că poporațiunea de-acolo și încă trei comune din jur **s'au resculat contra domniei turcescĭ.** Revoltanții *au purtat mai multe lupte cu oștile turcescĭ.* Locuitorii ținutului revoltat se dic a fi Slavĭ și Sêrbĭ. In atacul din urmă au cădut 8 dintre revoltanțĭ și 23 ostașĭ turcĭ. Conducĕtorul revoltanților este un Macedonen cu numele *Geroiki.*

Aniversarea luptei dela Custozza.

Astădĭ sunt 29 de anĭ. de când s'a raportat, sub conducerea archiducelui *Albrecht*, strălucita învingere dela *Custozza* asupra unui inimic cu mult mai numĕros.

Regimentul de infanteriă Nr. 50, ai cărui soldațĭ în cea mai mare parte sunt Românĭ și care de present staționéză aci în Brașov, în anul 1866 făcea parte împreună cu regimentul de infanteriă Nr. 75 și cu batalionul de vênătorĭ Nr. 5, din brigada generalului *Eugen baron Piret de Behain*, și luà parte la luptă prin asaltul victorios dela *Oliosi* și prin atacul dela *Monte-Vento.*

In acéstă memorabilă di de luptă, regimentul 50 îșĭ perdù comandantul, pe colonelul *Schwaiger*; apoi mai cădură victime: *1 ofițer de stat major, 19 ofițerĭ și 48 soldațĭ*, ér numĕrul răniților a fost: *10 ofițerĭ și 257 soldațĭ.*

Ca recunoscință pentru prestațiunile estra-ordinar de vitejescĭ ale regimentului, Majestatea Sa distinse pe 1 oficer cu *crucea de cavaler a ordinului Leopold;* pe 5 oficerĭ cu ordinul *corónei de fier* cl. III; pe 16 oficerĭ cu *crucea pentru merite militare*; pe 28 oficerĭ cu *recunoscință prea înaltă*; pe 3 soldațĭ gregarĭ cu *medalia de aur pentru vitejiă*; pe 12 soldațĭ cu *medalia de argint cl. I pentru vitejiă*; pe 18 soldațĭ cu *medalia de argint cl. II pentru vitejiă;* și pe 15 soldațĭ cu *laudă.*

In amintirea acestei dile, care a îndemnat pe rĕposatul archiduce Albrecht sĕ declare, ca „*décă nu erau Românii la Custozza, nu sciu dĕu cum s'ar fi decis sorții rĕsboiului*“, regimentul Nr. 50 din loc a asistat astădĭ la 8 óre diminéța la un serviciu divin, oficiat în liber pe câmpul de lângă promenadă (la póla Cetății), cu care ocasiune li-s'a ținut oștașilor trei vorbirĭ. Prima vorbire s'a ținut în limba germană, a doua în limba română, ér a treia în limba maghiară.

Vorbirea ținută în limba română prin d-l căpitan *Musteț* este acésta:

Soldațĭ! Noi serbăm astădĭ aducerea aminte de o strălucită învingere, la care a luat parte regimentul nostru înainte cu 29 de anĭ în bătaia dela Custozza.

Acea di rĕmâne pentru regiment o di de onóre pentru totdéuna.

Perderile regimentului au fost marĭ, însĕ acela, care a cădut atuncĭ în bătaiă, a cădut ca erou, și voi sunteți urmașii acelor vitejĭ, de carĭ noi astădĭ ne aducem aminte.

Soldațĭ!

Décă prea grațiosul nostru domnitor astădĭ ne va chiăma la luptă, atuncĭ eu am încrederea, cumcă voi altă losincă nu cunósceți, decât:

„*Victoriă sĕu mórte!*“

In legătură cu festivitățile arangiate în amintirea acestei dile, s'a proiectat pe astădĭ după prând o escursiune generală la „Fântâna popii“ (Honterus), ér desérà la $8\frac{1}{2}$ óre o întrunire socială împreunată cu dans la casa de tir (Schützenhaus.)

Crisa-patriarchului.

Brankovicĭ — Miron Romanul — Radicĭ.

Sub titlul acesta „*Hazánk*“ dela 22 Iunie publică un interesant articol referitor la cele ce se petrec în patriarchia sêrbéscă, articol pe care aflăm de bine a-l comunica în resumat cetitorilor.

In cercurile sêrbescĭ din Ungaria se vorbesce de câte-va sĕptĕmânĭ încóce, că posiția patriarchului sêrbesc este sdruncinată.

După mórtea patriarchului *Anghelicĭ* (1890) spiritele între sêrbime au început sĕ se mai liniștéscă, fiind-că Congresul a ales cu mare maioritate de voturĭ pe candidatul guvernului, George *Brancovicĭ* (episcop în Timișóra), la demnitatea de patriarch. Lui Brancovicĭ nu-i creau greutățĭ nicĭ ultraiștii sêrbĭ, sperând ei, că-șĭ va renega principiile maghiarone de până acum.

Acésta însĕ nu s'a întêmplat, și înainte de acésta cu doi anĭ, diaristul sêrb din Neoplanta Dr. *Gruicĭ* ridică în public o gravă acusă contra patriarchului, invinuindu-l, că pe timpul, când era vicar în Zombor, a manipulat în mod nefidel banii comunei bisericescĭ *Sándor.*

Afacerea acésta nu este nouĕ, și în timpul din urmă s'a dovedit de neadevĕrată, dér cu tóte acestea ea a causat crisa actuală. Și étă cum:

Când pentru a treia óră au ajuns în camera magnaților proiectele bisericescĭ, și guvernul „liberal“ și-a făcut socotéla, că în casul cel mai bun proiectele vor cădé érășĭ cu un vot, atuncĭ br. Bánffy și-a luat refugiul la *afacerea-Sándor* și a scris patriarchului, că „*până când nu se va lămuri în acéstă afacere, sĕ nu cuteze a păși în camera magnaților*“. Brancovicĭ însĕ sciindu-se nevinovat, n'a pus preț pe scrisórea ministrului președinte, ci s'a dus la Pesta și a votat *contra proiectelor.*

Proiectele așa-déră se aflau în marginea căderii, și trebuia ca voturile sĕ fiă egale pentru a puté hotărì votul președintelui. Spre scopul acesta metropolitul Miron a votat „*din cróre*“ pentru proiecte.

Brancovicĭ deveni disgrațiat.

O altă causă a crisei este afacerea împlerii scaunului episcopesc din Buda. Guvernul unguresc doria la acest post pe archimandritul *Radicĭ*, cunoscut pentru sentimentele lui *maghiare.* Patriarchul Brancovicĭ însĕ voia pe un fost preot militar, protegiat de Kállay. Contra lui Radicĭ s'a început lupta pe întrégă linia. Nicĭ unul, nicĭ altul nu voiau sĕ cedeze.

Ast-fel stăteau lucrurile, când Brancovicĭ a fost chiămat înaintea Majestății Sale în Viena. Aicĭ i s'a dat de scire, că este de dorit o împăcare între guvern și patriarch.

Brancovicĭ a fost silit așa dérà sĕ se plece, și ast-fel s'a hotărit, ca în Iulie sĕ se întrunéscă Sinodul electoral, în care Brancovicĭ va candida pe Radicĭ, însĕ așa, ca în Buda sĕ mérgă Nectarie, episcopul Verșețului, ér în locul acestuia Radicĭ.

Alianța israelită în Ungaria.

Comitetul central din Paris al societății „*Aliance Israelite Univeselle*“ a adresat o circulară cătră tóte comunitățile bisericescĭ israelite din Ungaria, care, în resumat, e de următorul cuprins:

Jidovimea maghiară îșĭ va recăpăta tocmai acum deplina egală îndreptățire cu celelalte confesiunĭ. Un guvern luminat (cel unguresc) rĕdimându-se pe *opinia publică(!)* a țĕrii, va face, ca religia ebraică sĕ fiă recunoscută de cătră stat, punênd prin acésta sfîrșit legilor esceptionale seculare.

De trei-decĭ și cincĭ de anĭ Alianța lucréză pentru egala îndreptățire a Israeliților; în interesul acestei cause umblă sĕ câștige opiniunea publică; *intervine la guverne*, ca sĕ aducă la cunoscință nedreptățile, siluirile, ale căror jertfe sunt Jidanii. Dér mai ales Alianța obosesce, ca sĕ combată omorul ritual, și Israeliții maghiarĭ de sigur îșĭ vor aduce aminte de împrejurările, când Alianta nu s'a spĕriat de cele mai marĭ jertfe întru aflarea adevĕrului și întru disparițiunea acuselor. In Rusia, România, Turcia, Marocco și Persia a ușurat multă miseriă, a mântuit mulțĭ individĭ. Ea a sărit în ajutor fraților noștri, carĭ au fost silițĭ sĕ-șĭ părăséscă patria.

Pentru înălțarea nivelului moral și spiritual al Israeliților, Alianța a înființat scóle elementare în România, Bulgaria, Turcia, Tunis, Marocco și a ridicat ateliere pentru însușirea măestriilor, așa încât 12,000 de băiețĭ au fost împărtășițĭ de învĕțătură și mai multe sute de ómenĭ în măestriĭ. In conscienta, că numai agricultura e acomodată a pune păturile israelite în posiția, de-a părăsi micul comerciu și a-le crea o subsistență sigură. Alianța a înființat scóle de agricultură, înainte cu 25 anĭ, în Jaffa și în centrul pământului sfânt, în care studiază adĭ 100 tinerĭ elevĭ.

Acéstă întreprindere de mare însemnătate a oblit calea coloniilor israelite agricole și a dat avênt acelei mișcărĭ puternice, care întórce pe Israelițĭ spre agricultură. Un asemenea institut se plănuesce și pentru Tunis și Africa nordică.

O astfel de operă aștéptă sprigin dela Jidanii din întrégă lumea....

Scim, că nisuințele nóstre sunt urmărite cu atențiune de cătră comunitățile israelite din Ungaria, dintre carĭ câteva ne și spriginesc în mod activ. Insĕ datoria sfântă a tuturora este, ca sĕ ia parte la greutățile nóstre, și sĕ se gândéscă la frații noștri mai puțin norocițĭ, în momentul, când jidovimea maghiară e norocósă în fine a fi egal îndreptățită cu celelalte confesiunĭ.

In urma acésta vĕ rugăm:

1) *Ca comunitatea D-vóstre sĕ contribuéscă pentru Alianță cu 12 fl. la an;* 2) Ca orĭ-ce reuniune de binefacere, care esistă în comunitatea nóstră, *sĕ spriginéscă anual Alianța;* 3) *Sĕ se înființeze o agentură locală*, a cărei problemă sĕ fiă *a face propragandă și a câștiga membrii.*

Circulara acésta a fost trimisă în text german și din ea se vede întâiașĭ dată, că „recepțiunea“ nu este opera „națiunei“, ci a Alianței israelite, care a „intervenit“ la guvern. Mai departe se vede, că Alianța se organiséză acum și în Ungaria prin agenturĭ și propagandă.

Ce dic la acésta „patrioții“?

La festivitățile dela Kiel.

Intreg publicul, care a luat parte la sĕrbările de Kiel, dice, că trecerea vapórelor prin canal a avut un aspect grandios.

---

cu înfrângerile sale gloriόse și cu căderea sa tragică, se născù în Milan, unde adusese vice-regele Italiei pe tênĕra sa soție, cea mai dulce idilă, ce și-o póte închipuì cineva. Inclinarea principesei cătră vĕrul ei din Baden de sigur fusese numai fugitivă și copilăréscă, căcĭ inima tinerei femei se aprinse în curênd de o iubire pasionată și mândră cătră bărbatul ei, a cărui caracter cavaleresc esercita o mare influență asupra modului de gândire al soției sale. Eugen era și soldat, cu talente de comandant și lui Napoleon nicĭ prin minte nu-i trecea sĕ lase nefolosite aceste talente în favorul tandrului roman, ce se desfășura în Milan. Ce e drept, împĕratul îșĭ manifesta necontenit bunăvoința sa față de tinera pĕrechiă. Intr'o scrisóre cătră princesa Augusta se dice între altele: „Intre multele mele afacerĭ, cea mai scumpă îmĭ este de a asigura fericirea copiilor mei. Crede-mĕ, Augusto, că te iubesc ca un părinte și sper, că pentru mine vei simți tótă tandreța unei fiice. Crută te în cursul călĕtoriei“. Intr'o altă scrisóre, care amintesce fericitul eveniment în casa vice-regelui, recomandă principesei o crutare deosebită. „Nisuesce-te a nu ne dărui o fiică“, dicea el într'un avênt de umor suveran. Apoi îi împărtășesce o vechiă regulă corsicană, de a căpĕta fii, care constă în aceea, ca femeia sĕ bea în fiăcare di puțin vin curat. El o asigura, că mijlocul acesta e fórte escelent. „Dér nu-mĭ vei crede“, adăogà el.

Cu tóte că Napoleon manifestă față de tinĕra pĕreche, cel mai viu interes și bunăvoința cea mai delicată, totușĭ el nu-hesità nicĭ un moment sĕ l chieme sub drapel pe Eugen, când fanfara rĕsboiului rĕsunà din nou. Eugen Beauhardnais juca un însemnat rol în rĕsbóiele lui Napoleon. El câștigà victoriile dela Raab și Grossgörschen, comandà corpurĭ de armată și avuse câtva timp și comanda supremă peste armata marelui împĕrat.

Lui și mareșalului *Ney* are a-se mulțămi, că retragerea marei armate s'a făcut în ordine, după înfârngerile suferite în Rusia; el adunà și organisà din nou trupele împràsciate pe teritoriul german. El desfășurà o mare activitate, care cerea un om cu putere mare de muncă și înzestrat cu facultățĭ înalte. Dér pe lângă tóte acestea avea timp, ca sĕ scrie scumpei sale soții, care tremura pentru dênsul, cele mai gingașe epistole. In mijlocul viscolelor Rusiei, unde gerul grozav curmase viața multor vitejĭ, aflà Eugen timp sĕ culégă o viorea, pentru soția sa și sĕ i-o trimită într'o epistolă. Epistolele sale sunt în general o dovadă de iubire și afacțiune pentru soția sa. Avênd în acest roman istoric seria acestor epistole, desbrăcate de orĭ-ce rapórte politice și rĕsboinice, putem sĕ ne facem ideiă despre idila, ce se desfășura în dosul scenei, pe care treceau furtunile rĕsboiului. Princesa bavareză ține din tótă inima la iubitul ei bărbat, ea se identifică cu causa pentru care el se luptă cu sabia, sufletul ei se entusiasma pentru faptele sale rĕsboinice și pentru gloria Franciei. Și veni o di în care ea ii apăra causa cu elocință și demnitate. Predarea cumnatului sĕu Murat umplu sufletul lui Napoleon cu bănuială față de toțĭ membrii familiei sale, carĭ aveau a-i mulțămi posițialor, ér unii amicĭ de afacerĭ cercară sĕ-l facă bănuit și pe Eugen. Intr'o séră tinĕra femeiă, care în timpul acela era sĕ devină érășĭ mĕmă, primi fără de veste porunca, ca imediat sĕ părăséscă Italia și sĕ vină în tabăra impĕratului. Napoleon cunoscea iubirea fiului sĕu vitreg cătră Augusta și de aceea voia, ca sĕ și-o asigure pe ea, ca pe cel mai bun obstatec în casul unei eventuale trădărĭ. Respunsul principesei așa a fost alcătuit, încât numai prin tonul ei risipi bănuiala lui Napoleon.

„Noi n'avem“ așa scria mica principesă, al cărei spirit și caracter devenise matur în acel timp plin de marĭ evenimente „nicĭ un alt conducĕtor, decât onórea și virtutea. Voiŭ asculta de porunca D-tale, dér datoria și inima mea îmĭ ordonă sĕ nu părăsesc pe soțul meu, și de-órece D-ta pretindĭ sĕ-mĭ pun sănĕtatea în joc, voesc cel puțin sĕ am mângăerea, sĕ îmĭ sfîrșesc dilele în brațele aceluia, care posedă întréga mea afecțiă și e pentru mine întréga mea fericire“.

Tonul acestei epistole îl lămuri cu totul pe Napoleon și-i dise, că s'a înșelat. El renunțà la călĕtoria principesei și a soțului ei, a cărui însoțire îi fù ei anunțată. Nicĭ odată de aicĭ înainte nu mai turburà vre-o umbră de bănuială încrederea ce o avea Napoleon în fiul sĕu vitreg. Se scie în ce mod nobil, chiar cu sacrificarea avan-

Indată-ce se apropia o nae, mulţimea erupea în strigăte entusiate.

In 21 c. diminéţa împĕratul *Wilhelm*, însoţit de toţĭ prinţiĭ şi representanţiĭ streinĭ, în faţa unui public de circa 250.000 de persóne, a mers la Holtenau, unde a pus ultima pétră la canal şi prin acésta a deschis canalul, predându-l circulaţiei generale. Canalul a primit numirea de „*Canalul împĕrat-Wilhelm*“. După acésta a urmat *defilarea vapórelor*, care se dice, că a fost grandiós de impunătóre. Impĕratul Wilhelm stătea pe vaporul „Hohenzollern“ şi de acolo primea saluturile tuturor vapórelor defilânde.

In 21 c. séra s'a dat un *bal* de marină, care a succes splendid şi la care oficerii francesĭ încă au luat parte în numĕr complet, sub conducerea admiralului *Ménard*.

Din incidentul sĕrbărei deschiderei canalului, împĕratul Wilhelm a împărţit *160 de decoraţiunĭ*.

In 22 diminéţa împĕratul Wilhelm făcù *incognito* o visită flotei austro-ungare Séra oraşul Kiel deja începù sĕ se goléscă. Streinii şi óspeţii începură a pleca către casă. Flota austro-ungară a plecat din Kiel ierĭ diminéţă.

SCIRILE DILEI.

— 12 (24) Iunie.

Procesul diarului „Olvasd“ despre care amintisem în numĕrul nostru de Dumineca, s'a finit alaltă-erĭ. Juraţii au votat cu 6 contra 6 voturĭ, că articolul incriminat *nu conţine agitare*, şi ast-fel acusatul, Dr. Takács a fost *achitat*, esemplarele confiscate ale lui „Olvasd“ s'au liberat şi erarul are sĕ plătéscă spesele procesului. Ast-fel se pedepsesc agitatorii maghiarĭ!

—o—

Casina română din Blaşiu — dice „Unirea“ — care s'a reorganisat în anul trecut pe basa statutelor aprobate de guvern în 1863, după mai multe şicanărĭ din partea auctorităţilor administrative, s'a declarat de disolvată din partea ministrului de interne, pe motivul, că nu are statute. Pe cum suntem informaţĭ, comitetul casinei a esmis o comisiune de trei, care sĕ lucre un proiect de statute. Acesta va fi presentat adunării generale, şi de-odată cu publicarea ordinului de disolvare se vor vota nouĕle statute, carĭ se vor subşterne ministrului spre aprobare.

—o—

Esamenul de cualificaţiune la preparandia din Blaşiu s'a terminat în 15 Iuniu. La esamen au fost admişĭ 43 de învĕţătorĭ. Din aceştia 19 au depus esamenul cu succes, éră 24 au cădut, partea cea mai mare din limba maghiară, deşi unii din ei vorbesc ungaresce póte mai bine decât primministrul ungaresc. Dintre cei căduţĭ 20 pot repeţi esamenul după trei lunĭ, éră 4 sunt relegaţĭ pe un an.

---

tagiilor preţióse, refusă prinţul Eugen de Beauharnais, cu energiă, sĕ i-a parte la vre-un paş, în contra lui Napoleon. Aliaţii învingĕtorĭ respectară acest caracter integru şi nepătat şi făcură un arangiament, care asigura lui Eugen provincia Leuchtenberg şi principatul Eichstatt cu titlul de duce. El trăi încă multă vreme fericit cu iubita sa soţiă şi cu copiii sĕi şi fù întemeiătorul familiei ducilor de Leuchetenberg, prinţii de Romanowski, care este şi astădĭ una dintre familiile cele mai înfloritóre şi cavaleresci.

Acela, care se interesézĕ de figura simpatică şi nobilă a prinţului Eugen şi de peripeţile epocei gloriόse a marelui împĕrat, sĕ nu trăgăneze a ceti acest roman, care pe lângă că procură cetitorului o descriere amĕnunţită istorică, mai are facultatea de a-'l desfăta în órele sale libere, de-órece cartea este scrisă într'un stil fluent şi atrăgĕtor.

Bucuresci. Ucu.

Viile în România. După o statistică mai nouĕ, suprafaţa viilor din România a fost în 1892 de 138,742 hectare; ele au dat o recoltă de 3,121,716 hectolitri vin, ceea-ce face o producţiune mijlocie de 22.50 hectolitri la hectar. Valórea lui totală se póte socoti la 42.250,819 francĭ. In 1892, hectarul de vie a adus un venit brut de fr. 304.50 şi 187 francĭ net în termin de mijloc. Comparând viticultura din 1865, cu aceea din anul 1892, găsim, că acéstă ramură a agriculturei a sporit de atuncĭ, şi până acum cu 60.10%, deşi viile au fost bântuite în anii din urmă ai acestui restimp, de filoxeră, care a făcut stricăciunĭ însemnate, mai ales în judeţele Prahova şi Buzĕu.

—o—

Petrecere. Inteligința rom. din Betlean (comit. S.-Dobâca) cu concursul mai multor tinerĭ academicĭ învită la balul filantropic, ce se va arangia în sala casinei din Betlean la 11 Iulie n. 1895 căl. vechiu, în favorul bisericei şi şcólei rom. gr. cat. Intrarea: de persónă 1 fl. 20 cr., ér în familiă 1 fl. Inceputul séra la 7½ óre. Suprasolvirile şi ofertele marinimóse se vor chita pe cale diaristică.

Coresp. „Gaz. Trans.“

Băsescĭ, 20 Iunie n.

Inmormĕntarea Dómnei Maria Pop de Băsescĭ. In diua de Rosalii, pe la 9 óre séra, a fost lovită de apoplexiă D-na *Maria Pop* născ. *Losonczi*, soţia d-lui George Pop de Băsescĭ, care, după cum se scie, pentru gloria puternicilor dilei de adĭ sufere martiriu în închisórea de stat din Vaţ.

Casul s'a comunicat numai decât soţului iubit, dér abia în 12 Iunie, după multe încercărĭ şi după schimbarea mai multor telegrame atât din partea medicilor, cât şi a stimabilei d-sale fiice, D-na Hossu-Longin, i-a succes a fi eliberat pentru 10 dile. Când însĕ d-l Pop sosi lângă patul soţiei sale, era prea tărdiu, căcĭ acésta era în agoniă şi nu-şĭ mai putură lua niciĭ măcar rĕmas bun unul dela altul. In aceeaşĭ séră, 12 Iunie n., ea adormi în Domnul, după ce fù provĕdută mai întâi cu s. taine.

In 13 după amédĭ s'a sĕvîrşit înmormêntarea, la care deşi era o plóiă fórte mare, a luat parte inteliginţă şi popor din tóte părţile. Ceremonia funebră s'a făcut de 15 preoţĭ, în frunte cu Revds. D-n Gregoriu Pap, Archidiacon şi parochul locului; Rvsds. D-n Alimpiu Barboloviciu vicariul Silvaniei; D-nii protopopĭ Al. Coste din Oarţa de sus şi Al. Varna din Asuagiul de sus.

Frumosul catafalc şi cosciugul pompos de metal era impodobit cu mulţime de coróne, carĭ de carĭ mai frumóse. Prin acestea am vĕdut câte-o corónă din partea d-lor: Barboloviciu, Andrei Cosma directorul Silvaniei, Al. Pap jude, Florian Cocian advocat, Demetriu Suciu advocat din Ceh, Dr. George Pap advocat, Dr. Nichita advocat în Zelau, Vas. Mica din Odorheiu şi mai multe din partea membrilor familiei etc.

Afară de preoţii fungenţĭ, a mai fost un numĕr fórte frumos de preoţĭ din jur, mai mulţĭ notarĭ de cerc, fisolgabirĕul Kis, solgăbirĕul Galló etc. Popor apoi a fost fórte mult, până şi din comunele cele mai îndepărtate. Cântările au fost esecutate de învĕţătorul local Ioan Chira, de învĕţătorii din jur cu ajutorul D-lui Mica şi a preoţilor fungenţĭ. Predica a fost ţinută de preotul din Băiţă, d-l *Emiliu Bran*, ér iertăciunile au fost luate de Revds. D-n *Barboloviciu*.

O înmormêntare aşa imposantă, rar se póte vedé. Parastasul pentru rĕpausul defunctei a fost celebrat în 14 l. c. de Rvs. D. Vicariu Barboloviciu, protopopul Varna şi Dimitrie Pap preot din Motişiu, la care între alţii au luat parte toţĭ membrii familiei.

In 18 l. c. d-l Pop de Băsescĭ s'a reîntors érăşĭ la Vaţ spre a suferi restul osândei, spre lauda şi mărirea şovinismului maghiar.

Dragostea poporului, dovedită şi cu acéstă ocasiune, servéscă-i ca mângâiere în perderea, ce-a îndurat, precum şi în suferinţe.

Sentinela.

Prospect

pentru subscrierea de 200 bucăţĭ acţiunĭ (neoptate) din emisiunea II. a institutului de credit şi de economii „Albina“ în Sibiiu.

In sensul prospectului Nr. 7600 din 8 Aprilie a. c., au optat, pe lângă observarea tuturor condiţiunilor prescrise, până la terminul fixat pe diua de 15 Iunie 1895 st. n., 548 acţionarĭ, în total 2800 bucăţĭ acţiunĭ din emisiunea II de acţiunĭ a institutului nostru.

Au rĕmas decĭ nesubscrise 200 bucăţĭ acţiunĭ, carĭ în sensul conclusului Nr. VII. al adunării generale din 27 Martie a. c. sunt reservate tot pentru acţionarii de păn' acum ai institutului *cu preţul de 200 fl.* v. a.

In sensul acestui conclus direcţiunea subsemnată deschide subscripţiunea la aceste 200 bucăţĭ acţiunĭ pe lângă următórele condiţiunĭ:

1) Drept de opţiune au toţĭ acţionarii actualĭ ai institutului.

2) Insinuarea se face după formularul trimis acţionarilor de-odată cu acest prospect, pe lângă indicarea numerilor acţiunilor şi a numĕrului, sub care aceste au fost introduse în registrul emisiunei nóuĕ. Presentarea acţiunilor deja stampiliate nu se recere. Acţionarii însĕ, carĭ până la 15 Iunie nu s'au însinuat la emisiunea nóuĕ, au sĕ observe întru tóte, condiţiunile fixate în prospectul Nr. 7600 din 8 Aprilie a. c.

3) Terminul ultim al insinuării este diua de *31 Iulie a. c. st. n.*

4) Preţul acţiunilor de 200 fl. v. a. se va rĕspunde, în sensul § lui 9 din statue, în 5 rate trimestrale de câte 20%, şi anume: I şi II. rată până la 15 Iulie 1895; II rată până la 1 Octomvre 1895; III rată până la 1 Ianuarie 1896; IV rată până la 1 Aprilie 1896; V rată până la 1 Iulie 1896. Se pot plăti însĕ şi mai multe rate, séu preţul întreg de-odată.

Faţă cu acţionarii, carĭ nu vor plăti ratele regulat, se va aplica §. 10 din statute (în sensul căruia pentru ratele de acţiunĭ, carĭ nu s'au numĕrat la terminul fixat, sunt a se plăti institutului 5% interese de întârdiare etc).

5) Acţiunile nóuĕ se vor estrada cu datul de 1 Iulie 1896 şi *vor participa la dividenda anului 1896*, din care causă după ratele, ce se vor solvi după 1 Ianuarie 1896, sunt a-se respunde şi 5% interese dela acest termin. Pe anul 1895 acţionarii vor primi după valórea nominală 5% interese pe timpul dela sosirea banilor la cassă până la 31 Decemvre 1895.

6) Numĕrul acţiunilor, ce le póte subscrie fiă-care acţionar, este *nelimitat*. La cas, décă până la terminul de 31 Iulie se vor subscrie mai multe acţiunĭ, decât 200, reducerea se va face în proporţiunea ficsată în §. 6 al statutelor, însĕ astfel, ca în primul rênd fiă-care optant sĕ priméscă câte 1 acţiune, ér insinuându-se mai mulţĭ acţionarĭ decât 200, diferenţa se va soóte prin sorţĭ.

Sibiiu, 16 Iunie 1895.

„Albina“, institut de credit şi de economii:

Directorul esecutiv: *Cosma.*

Convocare.

Conform §. 21 din statutele Asociaţiunei transilvane, precum şi în sensul conclusului subcomitetului despărţĕmêntului din 2 (14) Iunie c., prin acésta se conchiamă a V-a adunare generală a despărţĕmêntului XXVII (Cohalm) al „Asociaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului român“, ce se va ţine Duminecă în 2 (14) Iulie c. la 2 óre p. m. în localul şcólei gr. ort. din Cohalm, cu următorul:

Program. 1) Deschiderea adunărei prin directorul despărţĕmêntului; 2) Constatarea membrilor, înscrierea, de membri noi şi încassarea taxelor; 3) Raportul subcomitetului şi al cassarului; 4) Defigerea locului şi timpului ţinerei adunărei generale proxime; 5) Inchiderea adunărei.

La acéstă adunare se învită toţĭ membri dimpreună cu întréga inteligenţă şi poporul român, precum şi alţĭ iubitorĭ de progres ai poporului român din acest despărţĕmênt.

Cohalm, 7 Iunie v. 1895.

N. Mircea, director desp. *Pompiliu Predoviciu*, actuar.

NECROLOG. In 20 Iunie c. a rĕposat în Buda **Georgiu Trifu**, căpitan la miliţiă, şi s'a înmormêntat tot acolo în 22 Iunie. Il deplânge bĕtrâna sa mamă Maria Trifu, fraţii sĕi Gavril şi Titu; surorile Teresia, Iulia, Rosa, Aurelia şi Elena, cu numeroşĭ consângenĭ.

Fiă-i ţĕrâna uşóră!

DIVERSE.

Impositul celibatarilor. Celebrul academician frances Fraçois Coppée se pronunţă categoric în contra acestui imposit, într'un admiarbil articol, ce a apărut deunădĭ în diarul parisian „*Le journal*“. Ĕtă punctele esenţiale, care l'au determinat sĕ combată impositul. Acest imposit vexatoriu, după dênsul, lovind o clasă fórte numĕrósă a societăţei, nu este alteceva, decât o formă mai atenuată a căsĕtoriilor, ce se făceau altă dată în stepele Rusiei, cu sila, sub loviturile cnutului. Frumósă libertate, indulgenţă şi părintéscă democraţie este aceea care spune cetăţenilor: „însuraţi-vĕ, căcĭ alminterĭ décă aveţĭ poftă sĕ durmiţĭ singurĭ, trebuse sĕ vĕ deslegaţĭ băerile pungilor, şi sĕ plătiţĭ bir statului'“ Şi-apoi dice François Coppée, ideia pe care ne-am făcut-o până acum despre ce libatarĭ e absolut falsă. Noi socotim, că ei au rĕmas neînsuraţĭ, numai pentru a se deda mai în voie la o viéţă de desfrănărĭ. Ei bine, realitatea e cu totul altfel. In majoritatea casurilor, un obstacol fórte respectabil a obligat pe celibatarĭ sĕ lupte în potriva instinctului aşa de puternic, de a-şĭ lua o soţie, de a supravieţui în progenitura lor. Motivul celibatului lor e în tot-déuna legitim şi adesea orĭ nespus de dureros: miseria, o sănĕtate rea, orĭ o profundă şi tainică supărare. Unii dintre dênşii întreţin o familie numĕrósă şi s'au gândit, că n'au dreptul sĕ-şĭ asocieze o femeie la traiul lor miserabil şi precar. Alţii şi mai de plâns, sciau, că pórtă 'n sângele lor germenii unei bóle ereditare şi se cutremurau la ideia, că însurându-se ar da nascere unor nenorocițĭ osândiţĭ la o viéţă întrégă de chinurĭ. Décă acest imposit se va vota, lucru puţin probabil, étă ce so va întêmpla. Séu aceştia vor fi puşĭ la amendă şi acésta ar constitui un act de nedreptate strigĕtóre, séu ei vor avea dreptul sĕ invóce motive de scutire. In casul din urmă însĕ, ei vor trebui sĕ vie înaintea unui funcţionar special sĕ-i mărturisésca ruşinea séu întristarea lor intimă, sĕ-i povestéscă dramele lor de familie şi tainele inimei lor. Dér se póte óre institui un juriu de psichologĭ pentru a aprecia durerile sufletescĭ şi o comisiune medicală, care se va asigura, décă contribuabilul e în adevĕr scrofulos, séu epileptic? Negreşit, că nu. Ĕtă dér, că proiectul acesta de imposit este grotesc. Pentru François Coppée acest imposit e nedrept pentru tóte clasele sociale. Un lucrător bună-óră nu se însóră find-că ceea-ce câştigă prin munca sa, nu póte fi suficient nicĭ pentru el singur, cu atât mai puţin pentru soţia şi copii, carĭ pot sĕ sosésca mai târdiu. De ce sĕ plătéscă acesta un bir mai mare, decât cine-va, căruia căsĕtorie îi aduce o zestre, din care ar putea trăi trei său patru familii? Ĕtă, sfârşesce talentatul scriitor, lovitĭ zestrele cu un imposit, şi atacăţĭ ruşinosul obiceiŭ, pe care 'l au unii tinerĭ de a-se vinde, şi părinţii de familie de a-şĭ procura un ginere, cum şi-ar cumpĕra un cal din tĕrg; dér nu faceţĭ sĕ plătéscă dărĭ absurde nisce ómenĭ nevinovaţĭ de nenorocirea lor.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Tren de persón.	Tren accel.	Trenŭ român expr.	Tren de persón.	Tren accel.				Tren de persón.	Tren accel.	Tren de persón.	Tren român expr.	Trenŭ de persón.
10 —	8.05	8 05	8 05	2 15	pl.	Viena . . .	sos.	3.—	1 55	1.55	7.20	6.25
8.30	2.15	1 55	5 45	9.15		Budapesta		5 45	7.25	7.—	1.50	8.10
11.31	4 23	3.56	9.27	11.12		Szolnok . .		2.29	5.23	3 50	11.44	4.43
2.—	5.55		11 53	12.55		P.-Ladány . .		12.05	3.46	1.21	10.03	2.17
3.42	7.08		1.48	2.12	sos.	Oradea-mare .	pl.		2 26	11.04	8.43	11.32
3.58	7.15		2.16	2.20	pl.		sos.		2.19	10.44	8 38	11.17
4.38	7.43		3 03	2.50		Mezö Telegd .			1.52	10.07	8.11	10.42
5.20	8.18		3.45	3 26		Rév			1.26	9.30	7.48	10.13
5.43			4 06			Bratca . . .				9.10		9.50
6.32	9 07		4.53	4 17		Ciucia . . .		5.40	12.47	8.31	7.08	9.19
7.16	9.37		5.32	4 50		B.-Huiedin .		4.52	12.17	7.53	6.39	8.37
8.07			6.24			Ghârbău . .		2.55		6.53		7.37
8.34	10 37		6 59	5 55	sos.	Clușiu . . .	pl.	2.—	11.01	6 14	5.25	7.—
8.49			8 40	6.11	pl.		sos.	5.45	10 45		4.48	6.45
9.06			9 08	6.27		Apahida . .		5.18			4.23	6.27
10.14			10 40	7.27		Ghiriș . . .		3.53	9.23		3.—	5.21
10.32			11.25	7.50		Cucerdea . .		3.06	8.49		2.00	4.47
10.59			11 54			Uioara . . .		2.48			2.—	4.31
11 07			12 04			Vințul de sus		2.40			1.51	4.24
11.31			12.34	8.17		Aiud . . .		2.11	8 23		1.23	4.03
11.48			1.—	8 33	sos.	Teiuș . . .	pl.	1.45	8.06		12.54	3.42
12.25		11.40	1 40	8.38	pl.		sos.	1.10	7.59			2.49
12.52		11.55	2.17			Creciunel . .		12.39				2.24
1.06			2.35	9 09		Blașiu . . .		12.24	7 30			2.10
1.37			3.14			Micăsasa . .		11.48				1.38
1.52		1.—	3.34	9.42	sos.	Copșa-mică .	pl.	11.29	6 56			1.18
2.13		1.02	3 49	9.44	pl.		sos.	11.14	6 54			1.01
2.32			4.11	9.59		Mediaș . . .		10.55	6.41			12.46
3 04		1.39	4 48	10 22		Elisabetopol .		10.21	6 20			12.16
3.47		2.13	5 27	10.51		Sighișóra .		9.42	5 [illegible]3			11.39
4.09		2.28	6 10	11.12		Hașfaleu . .		9.13	5 33			11.17
5 34		3.30	7.50	12.26		Homorod . .		7.45	4 27			10.02
6.12			8 30	12 58		Agoștonfalva .		7.03	3.53			9.22
6.41		4.16	9.03	1.15		Apața . . .		6.36	3.37			8.57
7.16			9.38	1.34		Feldióra . .		5.58	3 16			8.23
8.—		5.07	10.25	2.09	sos.	Brașov . . .	pl.	5.08	2.45			7.43
	11.—	5.14		2 19	pl.		sos.	7.01	2 18		10.19	7.01
	12.26	5.59		3 01		Timiș . . .		6 —	1 42		9.39	6.—
	1 11	6 29		3 31		Predeal .		5 11	1.12		9.12	5.11
	8 30	11.25		9.30	sos.	Bucuresci . .	pl.		8.35		5.35	

Cucerdea — Oșorheiu — Regh.-săsesc.

Trenŭ mixtŭ	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón				Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ mixtŭ
2.25	8.10	3.11	8.59	pl.	Cucerdea . .	sos.	7.41	2.36	8.31	1.18
3 14	8.51	3.52	9.40		Ludoșŭ . . .		7.03	1.58	7.43	12.32
5.07	10.27	5.26	11.11	sos.	Oș[illegible]iu . .	pl.	5.30	12.25	5.50	10.35
5.40	10.42	5.36		pl.		sos.	5.18	9.25	5.04	10 —
7.19	12.21	7.19		sos.	Regh.-săs. .	pl.	3.50	7.49	3.25	8:25

trenŭ de persón.	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ de persón.		trenŭ de persón.	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ de persón.
7 33	11 —	4.—	10.19	Ghiriș	5.10	10 30	3.30	9.12
7.53	11.20	4-20	10.39	Turda	4.50	10.10	3.10	8.52

Copșa-mică — Sibiiu — Avrigŭ — Făgărașŭ

trenŭ de persón.	trenŭ de persón.	trenŭ mixtŭ				trenŭ mixtŭ	trenŭ de persón	trenŭ de persón.
2.20	11.34	7.10	pl.	Copșa mică .	sos.	9.34	6.20	12.35
3.57	1.03	8.59		Ocna . . .		8.11	5.12	11.01
4.19	1.25	9.15	sos.	Sibiiu . . .	pl.	7.44	4 49	10.36
4 36	1.46		pl.		sos.	7.28		8.33
6.16	3.31			Avrig . . .		6.02		6.54
8.42	6.08		sos.	Făgăraș . .	pl.	3.28		4.05

Simeria (Piski) — Hunedóra

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ		trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
6.15	11.35	4.25	10.29	Simeria	4.50	10.25	3.10	8.34
6.38	11.54	4.48	10.46	Cerna	4.34	10.05	2.54	8.14
7.13	12 20	5.23	11.12	Hunedóra	4.10	9.38	2.30	7.45

Brașov — Zĕrneștĭ

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ		trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
8.35	4.55	9.15	Brașov	7.36	1.29	8.31
10.28	6.36	10.35	Zĕrneștĭ	6.06	12.05	7.20

Mureș-Ludoș — Bistrița

4.—	9.10	4.20	Mureș-Ludoș	6.46	7.21
7 07	1.01		Țagn-Budatelicŭ . . .		4.15
9.59	4 55		Bistrița		1.16

Arad — Timișóra

6.20	11.30	5.	Aradŭ	10.43	3.44	10.55
7.08	12.47	6.14	Vinga	9.42	2.40	10.11
8.01	2.05	7.39	Timișóra	8.20	1.12	8.15

Careii-mari — Zelău

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ		trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
5.30	4.15	Careii-mari . .	9.06	7.—
10.17	9.18	Zelău	4.20	3.01

Sighișóra — Odorheiu-sĕcuesc.

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ		trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
3.22	11.08	Sighișóra . . .	9.51	5.32
6.20	1.59	Odorheiu-sĕcuesc.	7.15	3.—

Nota: Órele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în drépta de jos în sus. — Numerii încuadrațĭ cu linii mai negre însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.

Cursul la bursa din Viena.

Din 22 Iunie 1895.

Renta ung. de aur 4%	123.40	Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	123.—	Renta de argint austr.	101.30	Napoleondorĭ	9.60½
Renta de coróne ung. 4%	99.50	Bonurĭ rurale ungare 4%	98.15	Renta de aur austr.	123.05	Mărcĭ imperiale germane	59.32½
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	125.85	Bonurĭ rurale croate-slavone	98.75	Losurĭ din 1860	157.—	London vista	121.20
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	103.10	Imprum. ung. cu premii	158.—	Acţii de ale Băncei austro-ungară	1077.—	Paris vista	48.10
		Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin	147.—	Acţii de-ale Băncei ung. de credit	493.—	Rente de coróne austr. 4%	101.50
		Renta de hârtie austr.	101.05	Acţii de-ale Băncei austr. de credit	407.80	Note italiene	46.05

Cursul pieţei Braşov.

Din 24 Iunie 1895.

Bancnote rom.	Cump. 9.56	Vênd. 9.58		
Argint român.	Cump. 9.48	Vênd. 9.55		
Napoleon-d'orĭ	Cump. 9,57	Vênd. 9.60		
Galbenĭ	Cump. 5.62	Vênd. 5.65		
Mărcĭ germane	Cump. 59.—	Vênd. —.—		
Ruble rusescĭ	Cump. 129.—	Vênd. —.—		
Lire turcescĭ	Cump. 10.78	Vênd. —.—		
Scris. fonc. Albina 5%	100.25	Vênd. 101.25		

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Mai 1895.

Budapesta—Predeal	Ghirişŭ—Turda